

I. ČLTK

REVUE

DALŠÍ CÍL
JEDNIČKY NIKI?
GRANDSLAM

EXTRALIGOVÁ
OBHAJOBA
**MISTŘI HRAJÍ
NA ŠTVANICI**

TĚŠIT SE
NA PODÁNÍ.
I RUKY.

Budoucnost je o těšení se.
Na inspiraci i výnosy.
Na příští příležitost a odvážná rozhodnutí.

My se těšíme z toho, že podporujeme české tenistky,
a z našeho partnerství s vámi, našimi klienty.

Těšíme se na náš společný růst.
Těšíme se na vás.

POŘÁD JE NA CO SE TĚŠIT.

J&T BANKA | JT BANK.CZ
RŮST. SPOLEČNĚ.

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

s přípravou na letní sezonu musíme tentokrát začít mnohem svižněji než jindy. Důvodem je přesun termínu ATP Challengeru a turnaje ITF žen na začátek května, přesněji na týden od 4. do 10.5. Stalo se tak proto, že jsme s turnajovým partnerem Tomášem Peterou hledali v kalendáři menší konkurenci dalších akcí ve stejném týdnu. V nově zvoleném termínu se hraje jen »premiérový« Madrid, a to nám dává optimistickou předpověď pro kvalitnější a divácky atraktivnější startovní pole. Náš turnaj navíc navazuje na podnik WTA na Spartě a ATP Challenger v Ostravě, což je jistě také výhoda. Více o Prague Open – a také o novém generálním partnerovi turnaje – si přečtete uvnitř I.ČLTK Revue.

Jsem také velmi rád, že vám mohu oznámit, že v prosinci 2019 proběhla úspěšně kolaudace III. etapy dostavby na malém centru. Zároveň se získáním nových prostor se tím vkusně uzavřel dříve nevyužívaný ochoz. Za celou tříletou práci zaslouží velké poděkování jak architekt (a tenisový veterán) Vladimír Lacina, tak i realizátor stavby, firma TH-SYSTEM. Všichni teď netrpělivě očekáváme avizované brzké dokončení prací na rekonstrukci Negrelliho viaduktu a tím i možnost bezproblémového parkování přímo u areálu.

V březnu vás ještě jednou požádáme o shovívavost kvůli omezení pohodlí na Štvanici, a to kvůli výměně notně poškozené podlahy ve vestibulu a následnému přesunu sportovního obchodu a servisu do blízkosti recepcie. Současně s tím vznikne v uvolněném prostoru diagnostické i léčebné lékařské sportovní centrum Zdravý sport MUDr. Miloše Matouše.

Věřím, že všechny uvedené změny nám zpříjemní novou sezonu.

Vladislav Šavřda,
generální manažer I.ČLTK Praha

editoria

ŠEST CEN, PĚT MAJITELŮ

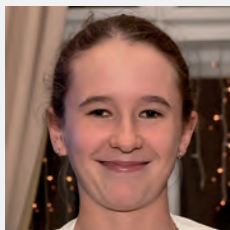
Šest Cen Jaroslava Drobného si za výkony v uplynulé sezoně rozdělilo kvinteto hráčů I.ČLTK. Jonáš Forejtek totiž získal hned dvě – pro nejlepšího muže i juniora klubu. Není divu, vždyť byl loni světovou juniorskou jedničkou a navíc vyhrál dva důležité (a přitom své vůbec první) zápasy v Davis Cupu! Ani o nejlepší hráče klubu nebylo pochyb: Markéta Vondroušová hrála na začátku června finále na Roland Garros a vkročila do Top 20! Škoda, že ji v úchvatném rozletu opět zabrzdlilo zranění... Nejlepší juniorkou klubu byla zvolena Darja Viďmanova, nejlepšími žáky evropská jednička do 14 let Nikola Bartůňková a Lukáš Velík. Všem gratulujeme!

Markéta Vondroušová s Václavem Klausem a Cenou Jaroslava Drobného

SMUTEK V SÍDLĚ CTC

Sdružení stoletých klubů (CTC), jehož členem je i I.ČLTK, vyvěsilo 5. února symbolický černý prapor. Ve věku 92 let totiž v Barceloně zemřel jeho zakladatel a prezident Juan María Tintoré. Za práci pro tenis získal mnohá ocenění, mj. Golden Achievement Award od ITF. V letech 1993-2008 byl též prezidentem Realu Club de Tennis Barcelona-1899, dlouhé roky působil i ve vedení španělské federace. „Pan Tintoré byl jedním z nejúžasnějších lidí, které jsem potkal. Velký vizionář a i v pokročilém věku neustále optimistický a plný elánu. Stal se mi velkým vzorem v tom, jak bych chtěl prožít podzim života,“ řekl k jeho odchodu viceprezident CTC Petr Šimůnek, jenž bude do listopadové volební valné hromady sdružení řídit.

OBSAH

- 03** | Zase ta parta aneb opět mistrem ČR!
- 10** | Baví mě to! (interview s Petrem Vaníčkem)
- 12** | Čtyřnásobné ocenění v »Kanáru«
- 14** | Nový režim = trefa (Nikola Bartůňková)
- 16** | Jubileum Prague Open už v květnu
- 18** | Zkolaudováno aneb dostavba je komplet
- 24** | Jsem na Štvanici nadšený (Adam Pavlásek)
- 26** | S Pechou, nebo raději u zdi (Karel Toman)
- 28** | Bud'te (malým) profíkem včas
- 30** | Tenisem okouzlené
- 34** | Jak vzkřísit klubový život
- 36** | Společně nejen na Vánoce
- 38** | ...a dvakrát opera!
- 40** | Kéž by chodili členové

Benjamín Jonáš Forejtek
a zkušený Martin Kližan poté,
co získali vítězný bod proti Spartě

I.ČLTK skolil Spartu a obhájil extraligový titul

ZASE TA PARTA...

Cestou na první říčanskou bitvu v extralize 2019 proti Spartě nehyřil generální manažer klubu Vladislav Šavrdra velkým optimismem. „Při pohledu na sestavu soupeře je to dost těžké,“ pousmál se. Jenomže papírovými předpoklady zamíchala při prosincovém turnaji podruhé za sebou štvaničká parta. A ano, i kapka štěstí, bez kterého se vyhrává málokdy. I.ČLTK si pár dnů před Štědrým dnem postupně poradil se Spartou (5:4), s Jihlavou (5:1) a ve finále s Přerovem (5:2) a obhájil titul!

„Při vši úctě k našim hráčům – obhajobu titulu jsem považoval za téměř nemožnou. Sparta měla výborný tým, posílila se tenisty světové úrovně. Takže náš triumf, to pro mě byl velmi příjemný šok. Mám radost, protože jsme ukázali, že loňské

vítězství nebylo náhodné,“ komentoval druhý úspěch v řadě Šavrdra a chválil: „Nesmírně mě potěšilo, jak náš tým fungoval, jaké jsou v něm vztahy a jak hráči bojovali. Markéta Vondroušová bohužel nemohla nastoupit (kvůli

chráněnému žebříčku nesměla hrát soutěžní zápasy - pozn.), přesto byla na všech zápasech jako fanyнка. Velkou zásluhu na tom, jaký máme hráčský kolektiv, má bezesporu sportovní ředitel Petr Vaníček, kterému za to patří dík.“

Snímek z oslav v klubové restauraci. Zleva Ondřej Krstev, Jan Šátral, Václav Šafránek, Robin Staněk, Martin Kližan, Tereza Martinčová, Markéta Vondroušová, Karolína Muchová, Naša Detiuc a Jonáš Forejtek.

S JEDINOU POSILOU

Štvanice měla (poprvé) v týmu vycházející hvězdu Karolínu Muchovou (WTA 21), která se předvedla hned v úvodní bitvě se Spartou, když porazila Strýcovou, ale jen jedinou posilu.

A sice Slovák Martina Kližana, majitele šesti titulů z ATP Tour a před časem 24. hráče světa, aktuálně však ve druhé stovce žebříčku, s nepříliš úspěšnou sezonou v zádech a dvouměsíčním turnajovým výpadkem. Nicméně tradičně naladěného a jako stvořeného pro partu. „S Kližem byla legrace ještě než přijel, vlastně už když Petrovi (Vaníčkovi) posílal hlasovky,“ usmíval se po finále Jan Šátral.

Za I.ČLTK měl původně hrát jiný Slovák, Andrej Martin, jenž loni pomohl Štvanici k prvnímu titulu po 28 letech. Krátce před extraligou se ale ozval Kližanův kouč Martin Hromec a »nabídl« svého svěřence. „Kližan si chtěl před sezonou zahrát ostré zápasy a měl velmi přijatelné podmínky, takže jsme kývli. Což se hodilo tím spíš, když za pár dnů zavolał Andrej Martin, že extraligu samozřejmě odehraje, protože to slíbil, ale je po sezoně zničený, potřebuje si odpočinout a nemáme čekat zázraky. Díky zájmu Martina Kližana jsme mu tím pádem mohli dopřát volno,“ vysvětlil Šavřda.

Kližan sice v utkání proti Spartě v třísetové bitvě jedniček podlehl 28. hráči světa Čoričovi, ale byl jedním z hlavních hecírů. „Vnesl do týmu neskutečnou energii. Opravdu byl připraven za nás bojovat a myslím, že to ostatní vycítili. Byl to hodně pozitivní faktor,“ glosoval jeho roli v týmu Vaníček.

ESO Z MORAVY

Druhým esem se stal trochu nečekaně štvanický nováček Václav Šafránek. Brňák, jenž přišel do klubu jen pár dnů před extraligou z Prostějova a na rozdíl od Adama Pavláška s povolením nastoupit. V klíčové bitvě finále proti Přerovu, která de facto rozhodla o titulu, totiž udolal o téměř dvě stě míst výše postaveného Stachovského 7:6, 5:7 a 6:4. „Tomu říkám vstup do klubu,“ usmíval se po mečbolu Šavřda.

Tereza Martincová dala v utkání proti Spartě svému týmu velký kus sebevědomí, když porazila favorizovanou Siniakovou

Karolína Muchová zvládla roli opory týmu skvěle

Jonáš Forejtek právě zničil »spartana« Zhizhen Zhanga

Václav Šafránek dal veledůležitým bodem ve finále luxusní zápisné v novém klubu

Šafránek vyhrál po ohromné bitvě, v jejímž závěru navíc maličko zakolísal: za stavu 5:4 totiž vedl při podání soupeře 40:0, ale dovolil Stachovskému výhodu! „Nebyl ale důvod, abych se sesypal, při mečbolech jsem nic nepokazil. On zkrátka zahrál dobře, neměl jsem si co vyčítat. A věřil jsem, že bych to dotáhl, i kdyby býval srovnal na 5:5.“

Pěkné zápisné v novém klubu, co říkáte?!

„Tahle extraliga je z mého pohledu úplně jiná než ty předcházející. V Prostějově i ve Spartě se většinou nakoupili cizinci a někteří z nás stáli na vedlejší koleji. Takže pocity, i když se třeba vyhrálo, byly úplně odlišné,“ popsal Šafránek a k přestupu do Prahy dodal: „Jsem rád, že jsem ten krok udělal. Na Štvanici jsem dostal výborné podmínky, ale hlavně jsem cítil zájem, abych tady hrál. Věřím, že to bude impuls, který mi v další kariéře pomůže.“

ŠTVANICE, DÍKY!

Extraligou završil skvělou sezonu i osmnáctiletý Jonáš Forejtek. Fantasticky. Jeho nečekaný bod proti Číňanu Zhizhen Zhangovi v barvách Sparty (ATP 138) i rozhodující bod v deblu po boku Kližana za stavu 4:4 proti páru Čorič – Rosol (10:8 v super tie-breaku) přispěly velkou měrou k udolání favorizované Sparty.

„Jo jo, moc dobrý to bylo,“ culila se loňská světová juniorská jednička. „Hlavně zápas proti Spartě stál za to. Bylo to vyhecované, všichni jsme si fandili, chtěli jsme je porazit. Jsem rád, že se mi dařilo; v dalších zápasech už to ale nebylo ono, ani proti jihlavskému Lojdrovi (7:6, 7:6), ani ve finále proti Puetzovi (5:7, 4:6). Ten skvěle podával a nepouštěl mě do hry, proto jsem prohrál,“ posteskl si Jonáš a na otázku, jestli mohl být rok 2019 ještě o něco lepší, se pousmál. „Mohl, ale jsem spokojen. A porazit Spartu bylo lepší než vyhrát celou extraligu. Teď už se ale těším na tenis mezi dospělými.“

Říčanská extraligová party v režii I.ČLTK skončila chvíli poté, co Tereza Martincová s Lucií Hradeckou vyškolily mladičké Noskovou s Kubáňovou (6:0, 6:1). Pátý bod pro Štvanici vyloudil na sousedním kurtu úsměv ve tváři Martina Kližana,

jenž právě bojoval se 101. hráčem ATP Majchrzakem. Po krátké debatě u sítě si to pánové za stavu 1:1 na sety rozdali v posledním gamu a za stavu 2:2 si podali ruce. Bod byl přiřknut Přerovu, ale to bylo nepodstatné. Kližan v té chvíli sršel úsměvy, vtípky a proměnil se v jednoho z šéfů následujících oslav.

„Výborné to bylo,“ vydechl v euforické náladě. „Chci Štvanici poděkovat, že mě vzali, i když to bylo trošku na poslední chvíli. Potřeboval jsem si zahrát zápasy, protože jsem skoro dva měsíce nehrál. Byla to super příprava a jsem rád, že jsme to zvládli. Udělali jsme si výbornou atmosféru, to byl určitě jeden z důvodů, proč jsme porazili Spartu. Oni měli možná lepší hráče, ale my zase většího týmového ducha a tím jsme to vyhráli. Byly to těsné zápasy a hodně jsme je prožívali...“ glosoval uplynulé dny a k plánům na novou sezonu jen stručně dodal: „Chci se vrátit tam, kde už jsem byl, zkrátka co nejvýš.“

V HLAVNÍ ROLI POHODA

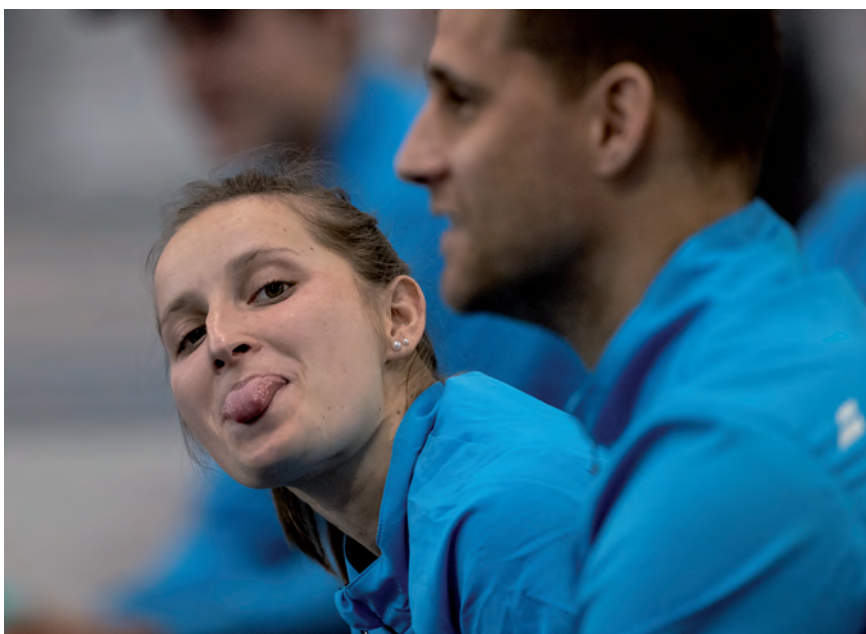
Jako jedna z posledních odcházela z říčanské haly Tereza Martincová. Stabilní členka týmu, která se ale prvně proměnila v oporu. V bitvě proti Spartě totiž porazila Siniakovou. „Podruhé během pár dnů,“ usmála se. „Potkaly jsme se totiž s Kačkou na lize ve Francii, i tam jsem ji porazila. Pak jsem si říkala, že jsem si to měla raději schovat na extraligu. Jsem ráda, že jsem to zvládla i podruhé. Možná i proto, že už jsem trošku věděla, co hrát. Mám radost, že jsme vyhráli, navíc je liga v tomhle termínu ideální příprava na sezonu; zahrát si pár dobrých zápasů se hodí.“

U druhého štvanického titulu v řadě nechyběl ani Jan Šátral. Ke dvěma bodům v singlu přidal po boku Robina Staňka i veledůležitý vítězný debl proti Spartě. A propos: Ioni dali s Robinem razítko na titul, letos srovnávali skóre v dramatické bitvě se Spartou na 4:4.

„Těžko říct, jestli bylo sladší loňské vítězství nebo letošní titul,“ uvažoval. „Loni to asi bylo euforičtější, protože po tolika letech a proti Prostějovu – to je pro nás asi víc. Ale i letošní výhra nad Spartou potěšila. Ani v jednom z deblů

Velký šprýmař Martin Kližan byl nejzkušenějším členem a největším hecířem týmu

Markéta Vondroušová fandila a vychutnávala si nezvyklou pohodu pouhé fanynky

Srdcař Jan Šátral; krom dvou bodů v singlu vyhrál i veledůležitou čtyřhru po boku Robina Staňka

jsme nebyli favoriti, ale oba jsme vyhráli. Určitě i díky partě, kterou máme fakt dobrou. Hecujeme se, máme pohodu, hrajeme ligu rádi a díky tomu asi i dobře."

CESTU UKÁZALA MUCHOVÁ

Co ještě je (a zdaleka nejen v souvislosti s extraligou) pozitivní, to jsou příchody nových hráčů. Cestu ostatním jako by ukázala Karolína Muchová. Před třemi lety přišla na Štvanici a z průměrné tenistky třetí čtvrté stovky žebříčku

WTA se stala vycházející hvězdou, která otevírá dveře Top 20.

Pro skvělou sezonu a nového kouče (Jana Mertla) si na Štvanici po roční pauze přišel Jonáš Forejtek. Po triumfu na US Open se stal nejlepším světovým juniorem, získal dva grandslamové tituly v deblu, udělal dva body v daviscupové premiéře a pomohl k titulu v extralize.

Teď mají následovníky. Na Štvanici přišli v závěru roku nedávný daviscupový reprezentant Adam Pavlásek a po něm

i Václav Šafránek. Oba z Prostějova a oba ze stejného důvodu: „Na Štvanici je kvalitní sparing i zázemí, snad to pro mě bude nový impuls," řekl po jednom z prvních tréninků v Praze Adam a Václav vyjádřil totéž, jen maličko jinými slovy.

„Je dobře, že kluci přišli. Myslím, že velkou zásluhu na tom má Petr Vaníček, protože se své práci hodně věnuje a umí s hráči mluvit. A samozřejmě – je nás tady dost na kvalitní sparing a máme zbrusu nové zázemí, to hraje určitě roli. Stejně jako trenéři, kteří v klubu jsou," komentoval příchody Šátral.

„Z rok bychom mohli být ještě silnější," zamyslel se chvíli před odchodem na společnou oslavu Petr Vaníček, který je pod posledními úspěchy I.ČLTK výrazně podepsán. A pak se pousmál: „A pokud jde o extraligu, musíme držet všechny palce Kližovi. Říkal, že se mu u nás neskutečně líbí a že by na příští extraligu přijel, i kdyby byl desátý na světě. A prý klidně i zadarmo. Tak se těším, že ho vezmu za slovo."

A propos: i Kližan má v plánu se na Štvanici v průběhu sezony objevit a v Praze si zatrénovat. I tohle zapadá do plánů Petra Vaníčka.

Gratulace lavičky páru Tereza Martincová, Lucie Hradecká po zisku rozhodujícího finálového bodu

Vítězové před večeří v klubové restauraci s trenéry Hřebcem, Miškem a sportovním ředitelem Vaníčkem

CESTA K TITULU...

Výsledky extraligy 2019 – skupina, Říčany: I.ČLTK – TK Sparta 5:4 (Staněk – Rosol 3:6, 2:6, Martincová – Siniaková 6:1, 6:4, Muchová – Strýcová 6:4, 7:6, Forejtek – Zhizhen Zhang 6:2, 6:3, Šátral – Fucsovics 3:6, 2:6, Kližan – Čorič 7:6, 2:6, 3:6, Martincová, Muchová – Siniaková, Strýcová 6:4, 3:6, 8:10, Šátral, Staněk – Fucsovics, Jebavý 6:4, 6:4, Kližan, Forejtek – Čorič, Rosol 6:1, 6:7, 10:8), **I.ČLTK – Jihlava 5:1** (Detiuc – Fröhvirtová Linda 3:6, 1:6, Forejtek – Lojda 7:6, 7:6, Martincová – Fröhvirtová B. 2:6, 6:2, 6:0, Šátral – Friedl 6:2, 6:2, Šafránek – Holíš 6:1, 6:2, Kližan – Desein 5:7, 6:4, 6:2). **Finále, Říčany: I.ČLTK – TK Precheza Přerov 5:2** (Martincová – Nosková 6:0, 6:1, Šátral – Kellovský 6:3, 6:2, Muchová – Tomanová 6:1, 6:3, Šafránek – Stachovskij 7:6, 5:7, 6:4, Forejtek – Puetz 5:7, 4:6, Kližan – Majchrzak 6:7, 6:1, 2:2 nedohráno, Martincová, Hradecká – Nosková, Kubáňová 6:0, 6:1).

Martin Kližan vnesl do týmu neskutečnou energii, říká Petr Vaníček

BAVÍ MĚ TO!

Dva roky v křesle sportovního ředitele – dva tituly v extralize. I tohle si může na vizitku napsat **PETR VANÍČEK (49)**. Zkušený trenér, jenž vyměnil kurt za kancelář na Štvanici, si v nové roli vede stejně zdatně, ba ještě lépe. „Hlavně umí s hráči mluvit,“ pojmenoval jednu z jeho předností Jan Šátral.

Baví vás to v nové funkci?

„Naplňuje mě to víc, než jsem si myslel. Je fakt, že tady trávím čím dál víc času a doma občas cítím drobnou nervozitu (*usmívá se*), ale baví mě to a mám radost, že se nám daří.“

Také vás všichni v klubu chválí.

Víte za co?

„Snad dokážu hráče stmelit a namotivovat, ať už v tréninku, nebo při extralize.“

A možná je i přivést, i když to je spíš důsledek toho, že se ví, že je na Štvanici výborný trénink, sparing i trenéři a taky přívětivá atmosféra. Díky tomu není třeba je přetahovat a přesvědčovat, jdou zkrátka za tím, jak to tady děláme.“

Podruhé v řadě jste vyhráli extraligu – co vás na posledním titulu potěšilo nejvíc?

„Jednak to, že se po roce vůbec nezměnila nálada v týmu; tam, kde jsme skončili, jsme zase pokračovali. Všem hráčům na lize záleželo, fandili si, nechali tam všechno. Z toho mám velkou radost. A pak samozřejmě z toho, že jsme extraligu z velké části odehráli se svými hráči, jediným cizincem byl Martin Kližan. Jasně, Vašek Šafránek k nám přišel těsně před ligou, ale už je náš.“

Kdybyste měl najít jednu klíčovou chvíli, nebo nějaký moment – jaký by to byl?

„Mám dojem, že příchod Martina Kližana. Vnesl do týmu neskutečnou energii. Přijel v bojovné náladě, ideálně naladěný a hlavně byl do party. Nevím, jak je to s cizinci v jiných klubech, ale on byl fakt připravený za Štvanici bojovat. A myslím, že to ostatní vycítili už před začátkem.“

A klíčový zápas extraligy?

„Ve finále určitě výhra Vaška Šafránka. Ale ještě podstatnější byly některé zápasy proti Spartě. Tereza Martincová porazila Siniakovou, tím to celé začalo. Kája Muchová potvrdila, že je vynikající hráčka. Jonáš Forejtek suverénně přejel Čířana Zhizhen Zhanga, který byl na žebříčku na začátku druhé stovky. A urvali jsme oba chlapské debly. Naopak jsme měli smůlu, že Tereza (Martincová) s Luckou (Hradeckou) prohrály velmi dobře rozehraný zápas proti Strýcové se Siniakovou. Bylo to hodně podobné loňskému finále s Prostějovem, i tentokrát rozhodl super tie-break posledního zápasu, který byl jako na houpačce: dvakrát vyhraná a dvakrát prohraná bitva skončila loterií, tam při nás stálo i štěstí.“

Dva tituly v řadě, před rokem výhra nad Prostějovem, tentokrát nad Spartou – znamená to něco?

„Že jdeme správnou cestou, že to děláme dobře a hráči jsou ochotni nejen nastoupit, ale hlavně to vybojovat. Přesně tohle rozhodlo oba poslední ročníky, protože to vždycky bylo o pár míčích, o drobnostech. Rozhodl týmový duch.“

Hattrick je na dohled – nekoupíte pro příští ročník extraligy přece jen nějakou významnější posilu?

„Nekoupíme, půjdeme stejnou cestou. Už budeme mít k dispozici Adama Pavlásku, jemuž chceme v klubu pomoci znovu nastartovat kariéru; mohl by pro nás být posilou i pro extraligu. Vidím to znovu maximálně na jednoho zahraničního hráče. A Kližo slíbil, že by si za rok zase rád zahrál, protože se mu mezi námi líbilo. U holek není o čem mluvit; pokud budou fit, málokdo udělá takový tým. Maki (Vondroušová), Kája (Muchová) a Tereza (Martincová) plus Lucka (Hradecká), to je de facto fedcupový tým.“

Petr Vaníček přinesl na Štvanici v roli sportovního ředitele úspěchy

ZALOŽEN 1893

I . Č E S K Ý L A W N - T E N N I S K L U B P R A H A

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI KLUBU

Vivus
Domy plné života

Pankrác a.s.

kapsch >>>
always one step ahead

J&T BANKA

PRAHA
PRAQUE
PRAGA
PRAG

ALLINEX

VICTORIA
Vysokoškolské sportovní centrum MSMU

Ferona

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

ambicore

MORAVIA STEEL

BECHYNĚ
HODINÁŘSTVÍ

ADVANTAGE
CARS

CHEMOPROJEKT

ASTRONSTUDIO

Babolat

zenova

friendlyway
informační terminály • kiosky

Smartline

PRAHA
7

ČT

PTS
Pravidelný tenisový zápas

smartwings

ADC studio
advertising • development • creativity

MAXI TIP

GOLF

smart-CON
be connected

Peach

ČTYŘNÁSOBNÉ OCENĚNÍ V »KANÁRU«

Zlatého kanára 2019 získala Barbora Strýcová, ale v tradiční anketě měsíčníku Tenis se prosadili i tři hráči ze Štvanice. A nejen hráči; generální manažer I.ČLTK Vladislav Šavřda převzal z rukou Iva Kaderky Cenu prezidenta ČTS.

Loňská čtvrtfinalistka Wimbledonu Karolína Muchová se stala »skokankou roku«; loni totiž díky mnoha výborným výsledkům včetně titulu ze Soulu poskočila ze 145. až na 21. příčku světového žebříčku WTA. Navíc oslnila pojetím a pestrým tenisem, který funguje na všech površích.

Jonáš Forejtek, loňská juniorská jednička, slavil pro změnu největší postup na žebříčku ATP – z 988. hráče světa se stal 534. A příjemné ocenění získala v Přerově i Nikola Bartůňková, jednička žebříčku ETA, a sice jako členka nejlepšího týmu 2019 – družstva děvčat do 14 let. Všem gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci klubu!

Jonáš Forejtek se stal loni »skokanem« roku

AUSTRÁLIE DARJE ZACHUTNALA

V Austrálii poznala poprvé chuť grandslamu. A byla příjemně nasládlá, **DARJA VIĎMANOVÁ (17)** prošla do třetího kola juniorky. „Byl to úplně jiný turnaj než všechny ostatní. Hrozně moc lidí, na sousedních kurtech ti nejlepší, možnost vidět jejich tréninky a tím pádem velká motivace. I plná tribuna při zápase třetího kola byl zážitek. Bavilo mě to,“ říká Darja, aktuálně v Top 50 juniorského žebříčku ITF. Škoda, že na Paříž si musí nechat zajít chuť, bude totiž maturovat.

Australian Open kvituje i trenér Daniel Vaněk. „Herně Dáše pomohlo, trénovala s výbornými hráčkami a zahrála si dobré zápasy. Teď jich potřebuje co nejvíce, nejlíp mezi ženami. Musí se mezi nimi otrkat, vystrčit dráčky. Zocelit se mentálně a ještě zlepšit přístup, koncentraci a věci okolo. K ideálu tomu pořád něco chybí,“ shrnuje. A turnajový plán 2020? Mix nejlepších juniorek a malých turnajů žen.

Darja během juniorky Australian Open

ŠTVANICE JAKO IMPULS

Má za sebou první týdný v novém klubu a tváří se spokojeně. „Odtrénoval jsem na Štvanici celou přípravu na sezonu a myslím, že mám na čem stavět. Obklopil jsem se novými lidmi a pomohlo mi to i mentálně,“ říká **VÁCLAV ŠAFRÁNEK (25)**, jenž přišel do I.ČLTK stejně jako Adam Pavlásek z Prostějova. Proč? „Potřeboval jsem nový impuls. Dvě sezony jsem žebříčkově stagnoval, chci se zkrátka zlepšit. Loni jsem si nezahrál ani jednu kvalifikaci grandslamu, to bych rád změnil,“ říká vousáč, jemuž se v klubu věnuje Jiří Hřebec. Proč dal přednost Štvanici. „Jednání sportovního ředitele klubu Petra Vanička bylo od první chvíle super, navíc tady mám kamarády. Štvanice mi přišla jako nejsympatičtější klub,“ dodává tenista, který je aktuálně na začátku čtvrté stovky žebříčku ATP. Jestli chce dostat šanci zahrát si další grandslam, potřebuje se dostat o patro výš.

Václav Šafránek při loňském Prague Open

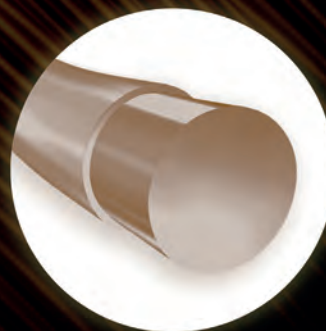

DOMINIC THIEM'S POWER IS RPM POWER

SPIN POWER

Poslední generace strun rodiny RPM. Díky novému unikátnímu vývoji je struna maximálně pružná, zachovává spin a má speciální potažení, které struně dodává pocit a zvuk tak, jak to hráči chtějí. Vyrobeno ve Francii.

NOVÝ REŽIM = TREFA

Další cíl jedničky Niki? Grandslam!

Od září 2019 je jedničkou žebříčku ETA U14. Další nejbližší cíl? „Zahrát si grandslam,“ říká čerstvě čtrnáctiletá NIKOLA BARTŮŇKOVÁ. Díky talentu (a taky své výšce – už dorostla do 175 centimetrů) se loni bleskově adaptovala mezi staršími žačkami a úspěšně vplouvá mezi juniorky; na žebříčku ITF už je na začátku třetí stovky.

„Pomohla mi vítězství v Maďarsku a na Spartě, taky finále ve Švédsku. Prohrála jsem tam s finalistkou z Melbourne Polkou Baszakovou; je o tři roky starší a zkušenější. Ale měla jsem šance,“ komentuje zkušenost Niki. Maličko zklamaná naopak odjížděla z prestižního turnaje do 14 let ve francouzském Tarbes; jako nasazená jednička prohrála ve čtvrtfinále s Američankou Ngounoue, pozdější finalistkou.

„Chtěla jsem tam vyhrát, ale z pozice první nasazené to nebylo snadné. Soupeřky hrály uvolněně, já se cítila trochu svázaná,“ popisuje. Věřící však, že jde správnou cestou. Snaží se hrát aktivně a agresivně, má velmi pestrý úderový rejstřík. „Ale pořád je co zlepšovat,“ usmívá se.

Do únorových narozenin směla odehrát maximálně deset mezinárodních juniorských turnajů. Dva vyhrála, jednou byla ve finále a posunula se na 212. místo žebříčku ITF. Pro příštích dvanáct měsíců má limit 14 turnajů.

„Teď chceme především stabilizovat úder a zlepšit hru od základní čáry. Nejdůležitější je zvyšovat výkonnost, i za cenu porážek. Výsledky nejsou rozhodující,“ přibližuje tatínek Pavel, který je spojkou mezi dcerou a jejími kouči Richardem Dražným a Jaroslavem Jandusem. „Taky chci vylepšit pohyb po kurtu. Jak jsem vyrostla, cítím, že je to maličko jiné, koordinačně ne ideální,“ doplňuje Niki. Nový režim přípravy se zatím jeví jako ideální. Jeden týden se Nikola věnuje výhradně tenisu; škola jde stranou, a tak je prostor pro dvoufázový trénink, kondici a rehabilitaci. Další týden chodí do školy a trénuje odpoledne. „Zdá se, že jsme to trefili,“ přikyvuje Pavel Bartůňek a dodává: „Není to ale jednoduché. V lednu musela Niki dohánět školu, psala pololetní písemky a do toho se chystala do Tarbes. Zatím to naštěstí zvládá.“

Co ale otec těší nejvíc: že dceru tenis baví a že pro něj dělá maximum. Vlastně už je malá profesionálka. Důkaz? Na poznámku, že na rozhovor pro Revue máme čas do tří čtvrtě na dvě, hned lehce zavrtěla hlavou a řekla: „Jen do čtyřiceti, pak se musím jít připravit na trénink.“

Na Vánoční party s prezidentem klubu Václavem Klausem

Eliška před tréninkem na Štvanici

V JONÁŠOVÝCH STOPÁCH?

Jestli půjde ELIŠKA FOREJTKOVÁ (11) ve stopách úspěšných starších brášek Jonáše a (sjezdaře) Filipa je zatím ve hvězdách, ale nakročeno má. V únoru vyhrála halové mistrovství republiky mladších žaček, když ve finále udolala nasazenou jedničku Kovačkovou (7:6, 6:0). „Měla jsem velkou radost, je to můj největší úspěch. Teď bych chtěla vyhrát letní mistrovství a také nějaký turnaj ETA,“ svěřila se hráčka TK Slavia Plzeň, která jezdí trénovat za Magdou Zemanovou na Štvanici. Kovačková je prý nejen její největší soupeřkou, ale i kamarádkou. „Zrovna včera jsme si volaly, jedeme spolu na turnaj do Francie,“ přibližuje a říká, že jejich zápasy jsou vždycky fair play. Život má od dětství plný cestování a tréninků přeprsty. Zimu tráví ve Špindlerově Mlýně, léto doma v Úlicích u Plzně a na kurtech tamní Slavie. A jednou týdně vyráží do Prahy. „Snažím se rodiče

přesvědčit, že by měla jezdit častěji, snad se mi to povede,“ říká Zemanová a Eliška chválí: „Je ctizádostivá, hraje aktivně a hodně rychle, jde si pro vítězné míče.“ Stejně jako Jonáš i Eliška donedávna dělila čas mezi tenis a lyže; také mezi brankami patřila do osmi devíti let k nejlepším. Už si ale vybrala: „Tenis. Baví mě víc a taky mi víc jde.“ Na kurtu je skoro každý den, ale rodiče dbají i na všestrannost. Lyžování a gymnastika se k tenisu určitě hodí. Stejně tak postřehy bráčky Jonáše. „Občas mi něco poradí,“ těší Elišku, kterou bráškovy úspěchy také motivují. Turnaje a reprezentační akce jí zatím ve škole tolerují; aby ne, když měla v pololetí páté třídy »samé«. Snad se dostane častěji i na Štvanici. „Paní Zemanovou mám moc ráda. Hraje se mi s ní dobře a je na ní vidět, jak moc chce každému hráči pomoci,“ uzavírá Eliška.

Welcome Aboard

www.smartwings.com

smartwings

Prague Open dostává nová »křídla« díky finančnímu holdingu Proxy Finance

JUBILEUM V KVĚTNU

Podvacáté! ATP Challenger Prague Open slaví letos jubileum. S novým generálním partnerem v zádech a v netradičním termínu – brzy na jaře. Tradiční dvojtturnaj mužů a žen uvidí Štvanice v týdnu od 4. do 10. května. A nejen proto, že v posledních letech sužovala turnaj krutá červencová vedra.

„Podařilo se získat nového silného partnera, česko-slovenský finanční holding Proxy Finance, a díky tomu jsme mohli změnit termín a zdvojnásobit dotaci challengeru,“ vysvětluje ředitel turnaje Vladislav Šavrdá. „Pro začátek května jsme se rozhodli proto, že v týdnu od 4. května se hraje jen turnaj kategorie Masters v Madridu a jediný konkurenční challenger ve Francii. Což dává reálnou šanci na velmi kvalitní hráčské pole s několika tenisty z Top 100. Věřím, že někteří z těch, kteří se nedostanou do Madridu, budou zvažovat účast u nás,“ říká s dovětkem, že výhodou Štvanice je i návaznost na ostravský challenger Prosperita Open.

Nového partnera turnaje přivedl člen klubu Petr Foglar, private equity investor do nemovitostí a akcionář společnosti Proxy Finance. Pro letošní rok přenechal sponzor název turnaje klubu, jubilejní

ročník se tedy bude hrát jako I.ČLTK Prague Open 2020 by MONETA Money Bank. Dotace mužské části je 92 tisíc eur (plus tzv. hospitality), pavouk dvouhry čítá opět 48 hráčů a kvalifikaci tvoří pouhé dva zápasy.

„Vyšší dotaci a kvalitu startovního pole nepochybně ocení diváci, může ovšem ublížit našim hráčům. Pokud se jim nepodaří vylepšit si začátkem roku žebříček, mohou mít problém se do hlavní soutěže prosadit,“ přibližuje Šavrdá s odkazem na aktuální umístění Šafránka, Pavláška a Šátrala až ve čtvrté stovce žebříčku ATP. „Jasným kandidátem na jednu z volných karet je Jonáš Forejtek, o dalších se rozhodneme podle aktuální formy, výsledků a jednání s ČTS, který je jedním z investorů turnaje.“

Součástí Prague Open bude tradičně i podnik ITF žen, který

pořádá Tennis Arena, opět s dotací 60 tisíc dolarů. Njen atmosféře hlavního kurtu jistě prospěje dokončení třetí etapy nástavby a slibované završení rekonstrukce Negrelliho viaduktu.

„Pokud by na jaře zmizely zábrany, ploty a některá omezení, celkový dojem z Prague Open by byl jistě lepší. Chystáme i bohatší doprovodný program pro diváky, součástí finálové neděle bude Memoriál Strýčka Jedličky – turnaj osobností. A pokud jde o parking, už loni jsme si ověřili, že pod oblouky Hlávkova mostu je komfortní prostor,“ uzavírá Šavrdá a připojuje poděkování dosavadnímu titulárnímu partnerovi – společnosti Advantage Cars Milana Vopičky. „Má velký podíl na tom, že byl náš turnaj v posledních letech na takové úrovni, za to je třeba poděkovat.“

ATP CHALLENGER TOUR

**I. ČLTK
PRAGUE
OPEN
2020**

by MONETA
MONEY BANK

ITF World Tennis Tour
W60 Prague

20 years

20. ročník mezinárodního
tenisového turnaje mužů a žen

**I. ČLTK Praha
Ostrov Štvanice
4 – 10 / 5 / 2020**

www.pragueopen.org

Všechno má svůj čas.

VLADIMÍR BECHYNĚ
MISTR HODINÁŘ

ZKOLAUDOVÁNO!

V hlavách už jsou další plány: kurt na padel, lehká hala a rozvoj na Slavoji

Zdaleka to nevypadá, že je hotovo, ve vestibulu už je zase šrumec. To kvůli rekonstrukci podlahy, která se před pár lety nepovedla; od návrhu po realizaci bylo něco špatně, a tak je třeba vykouzlit podlahu zbrusu novou. Nicméně mluvíme-li o dostavbě malého centru, je úspěšně za námi. Od Vánoc je totiž zkolaudováno!

„Takhle nějak jsem si nástavbu představoval, když jsem před čtyřmi lety na ochoze vyměřoval a plánoval, co se případně do patra vejde. Ale nedoufal jsem, že to bude designově tak povedené. Za mě se dostavba opravdu povedla a architekt Vladimír Lacina zaslouží velké uznání. A totéž firma TH-System, která odvedla velmi dobrou práci,”

hodnotí tři etapy, během kterých vyrostlo na malém centru plnohodnotné patro, generální manažer I.ČLTK Vladislav Šavřda a dodává, že bonusem, se kterým se až tolik nepočítalo, jsou nové prostory v přízemí.

„Především se nám hodí hojně využívaná klubová místnost, kde hráči tráví spoustu

času, ať už odpočinkem nebo při studiu. Ale to podstatné je samozřejmě v patře. Věřím, že výsledek je velmi zdařilou kompenzací týdnů a měsíců, kdy jsme museli vstřebávat určitá omezení, někdy i hluk a zvýšenou prašnost. To jsou bohužel průvodní jevy každé stavby. Odměnou je nám velmi kvalitní a komfortní zázemí, které klub postrádal.

NA PRVNÍM MÍSTĚ ÚČEL

Pod zdařilou dostavbou malého centrkurtu je především jeho podpis. Architekt **VLADIMÍR LACINA** je totiž autorem stavby, která do areálu zapadla tak samozřejmě, jako by na Štvanici stála odjakživa.

Výsledek vypadá výborně – máte radost?

„Samozřejmě, i když každá věc může vždycky dopadnout ještě lépe, to platí obecně. Ale nejdůležitější je to, jestli je spokojen klient, tedy klub, jeho vedení a členové.“

Zmínil jste limity, jedním z nich byla nutnost lehké konstrukce, protože pod ostrovem vede tubus metra, je to tak?

„Je. Celá stavba měla být původně ještě o něco lehčí, se sádkartonovými výplněmi. Ale nakonec jsme se rozhodli, že nenosné příčky budou zděné z lehkých silikátových tvárníc. Bylo to levnější a také s výhodou toho, že se do takové stavby – kde je dispozice nezávislá na nosné konstrukci – dá kdykoli v budoucnu zasáhnout a přizpůsobit prostor pro něco jiného. Všechny příčky jsou zkrátka variabilní.“

Co se podle vás nejvíc povedlo?

„Celek. Myslím, že ta stavba nikoho neuráží. Není to žádný výkřik architektury, ale to jsme ani nechtěli. Cílem bylo přizpůsobit se prostředí, ne dominovat. Existovala by pochopitelně i architektonicky extravagantnější řešení, ale nám šlo především o vnitřní dispozice a účel.“

Už před rokem jste říkal, že si umíte představit ještě další úpravy. Jaké?

„Věnoval bych se vstupu do budovy z areálu, ten bych upravil. Totéž se týká celého řešení u venkovního bazénu, kde si umím představit například dřevěnou platformu s posezením. Důležitým krokem by měla být také úprava fasády přízemí, její zateplení a nový povrch. To bych doporučil i z vnitřku dvorce.“

Dostavba tvoří jakousi podkovu, která je otevřená směrem k velkému centru nebylo by vhodné ji pohledově uzavřít?

„Bylo, víme o tom. V projektu jsme plánovali tribunku o čtyřech, možná pěti řadách, která by pohled do dvorce uzavřela a sjednotila. To se nabízí, pohled z krátké strany by byl atraktivnější.“

Věřil jste, že bude za tři roky hotovo?

„S Vládou Šavrdou, který byl tahounem projektu, jsme věřili oba, i když byly chvíle, kdy jsme měli naděje poskovnu.“

Kdybyste mohl jen tak lusknout prsty a na Štvanici ještě něco upravit, dobudovat – co by to bylo?

„Nic zásadního. Spíš bych se snažil zachovávat a udržovat tradici. Zlepšoval bych už jen malými a dobře promyšlenými dílčími projekty, převážně interiérovými. Ostatně – budovat cokoli zásadního by stejně mohla být potíž, lokalita ostrova má mnoho limitů. Krom toho má areál dva majitele, klub a svaz, což by další rozvojové projekty mohlo komplikovat.“

Dostavba tvoří podkovu otevřenou směrem k velkému centru

Fitness a rehabilitace jsou na úrovni, která odpovídá dnešním potřebám zabezpečení špičkového sportu.“

CHCE TO VĚTŠÍ OSVĚTU?

Kdo si dnes vzpomene na výběrové řízení pro první etapu stavby, které významně drhlo? Tehdy se zdálo všechno komplikované a v nedohlednu. Naštěstí se stal opak; po angažování stavební firmy TH-SYSTEM se věci daly do pohybu a šly relativně hladce. Na podzim 2017 se otevřelo fitko, o rok později wellness a loni před Vánoci i poslední část nástavby u Negrelliho viaduktu.

Architekt Vladimír Lacina

Chce se říct, že není nic jednoduššího, než nové prostory využívat. Jenomže právě v tom je háček... „Tady vidím paradoxně největší rezervy,“ říká manažer pro správu Martin Šustr, který měl dostavbu organizačně na starost. „Sauna a vířivka jsou v permanentci, mezi členy mají dost příznivců, ale čekal jsem významnější využití dalšího vybavení, především závodními hráči; mám na mysli ledovou vanu, infrasaunu nebo Kneippovy lázně. Naopak o výrazně lepší možnosti masáže nebo fyzioterapie je podle očekávání zájem.“

Možná by v tomto směru pomohla větší osvěta ze strany trenérů, kondičáků či fyzioterapeutů. Byla by škoda mít špičkové, ale nedostatečně využívané zázemí.

ORDINACE UŽ BRZY

Do něj mimochodem patří i malý sál v přízemí, původně skromná rehabilitace. Magdalena Zemanová mladší v něm nyní provozuje cvičení pilates. A už za pár týdnů přibude v těsném sousedství – tedy v prostorách bývalého obchodu a servisu – tělovýchovná ordinace doktora Miloše Matouše.

Kondiční trenér Pavel Janda projevuje radost z nového fitka ☺

„Je třeba udělat nové dispozice a vybudovat nutné hygienické zázemí,“ přibližuje Martin Šustr s dovětkem, že obchod musí několik týdnů přečkat v provizorních prostorách, než bude možné vystavět nový ve vestibulu. Tam, v dosud nepříliš využitém koutu naproti recepci, bude mnohem víc na očích a na dosah. V květnu by mělo být hotovo. A pak už...

„Pak už nic zásadního budovat nebudeme, alespoň ne v dohledné době,“ usmívá se Šustr. Na paškál přijdou

méně viditelné, zato však nutné opravy a úpravy. „Třeba menší rekonstrukce sprch v šatnách. Některé věci jsou pomalu na hraně životnosti.“

HALA A PLÁNY NA SLAVOJI

Dokončení zásadních rekonstrukcí a úprav za miliony korun ale neznamená, že vedení klubu nemá v hlavách další vylepšení areálu. „Přemýšlíme hlavně o nějaké další zajímavé aktivitě pro členy. Líbil by se nám například kurt na padel,

RELAXAČNÍ ČÁST MĚ NADCHLA

Ing. arch. Adam Fröhlich,
AF atelier

Když vznikla první vize architekta Vladimíra Laciny na nástavbu malého centru, jistě nebylo pochyb, že transformace původních ploch na nové prostory je dobrým nápadem.

Ke zvážení na začátku bylo, které prostory mají mít přednost, kam je přesně umístit a jestli prvotní nápady jsou opravdu ty správné. Jak už to u dobře vedených projektů bývá, nápady časem uzrají a s odstupem času dojde k přehodnocení nových skutečností i aktuálních potřeb stavebníka a záměr se tak posune do funkční reality. A to se myslím v tomto případě rozhodně povedlo.

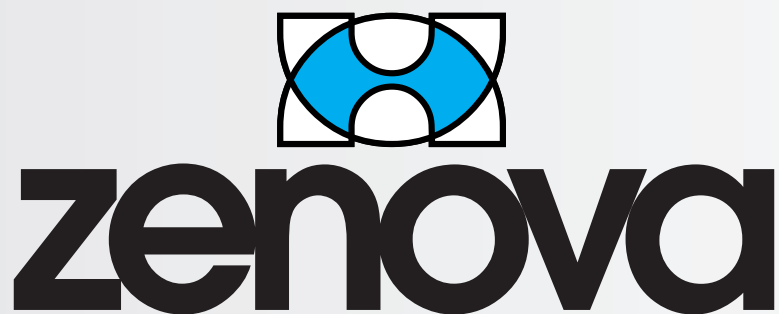
Nástavba je rozdělena do tří částí, jejichž rozmístění považují za rozumné. Orientace posilovny je s výhledem na řeku, wellness křídlo logicky přiléhá k zahradě a plaveckému bazénu. Poslední část uzavírají nové šatny s přímým přístupem z parkoviště – přímo ideální.

Fitnesscentrum odpovídá nejmodernějším standardům, má nucené větrání, klimatizaci, pěkně prosklené plochy. Celkově působí »černobílý« interiéru včetně vybavení velmi dobře. Relaxační část mě asi nadchla nejvíc, vkusně a velkoryse řešený prostor, který odpovídá

klubovému charakteru moderních a luxusních wellness interiérů.

Architektura exteriéru se prezentuje moderně v kombinaci spíše neutrálního plechového obkladu a hliníkových oken. Pojetí fasády může mít mnoho tváří, co architekt, to názor. Podstatnou roli v návrhu hraje návaznost na stávající stavbu, konstrukční hledisko, barevné řešení a samozřejmě i ekonomika návrhu. Bez obavy lze říct, že stavba i v tomto směru zmíněná kritéria splňuje.

Celkově si myslím, že nová nástavba působí příjemným dojmem a standard klubu se tak výrazně posunul.

Poskytované služby:

- ✓ Správa nemovitostí
- ✓ Technické služby
- ✓ Generální úklidy
- ✓ Zahradnické služby
- ✓ Administrativní služby
- ✓ Komplexní úklidové služby

O nás:

- ✓ Celorepublikové pokrytí
- ✓ 24 hodinová havarijní služba a Help desk
- ✓ Profesionální vybavení
- ✓ Intrasoft – software optimalizující náklady klienta
- ✓ Ekologicky šetrné čisticí prostředky

ZENOVA services s.r.o.
Purkyňova 2121/3, 110 00 Praha 1
T - 224 223 116, E - zenova@zenova.cz
www.zenova.cz

Pohled do wellness s novou vířivkou

Koupelna v právě dokončených šatnách

o tom s Martinem mluvíme a shodujeme se. Padel je tenisu velmi příbuzný sport, který pochází ze Španělska, hraje se výhradně ve čtyřech a není tak fyzicky náročný jako například squash. Bylo by to další zpestření, příjemný doplňkový sport," naznačuje Šavrd a Šustr doplňuje: „Zvažujeme také zásadní rekonstrukci provizorního víceúčelového hřiště u hlavního vchodu do areálu za kurtem Pavla Huťky. Líbila by se nám tam

lehká hala využitelná především v zimě na speciální kondiční přípravu, hlavně na sprinty, na které není dostatek místa ve fitku. A zabírat pro ni kurt v hale je škoda. Byla by to významnější investice, ale určitě potřebná.“

Vedení klubu leží v hlavách i další využívání kurtů a ostatních ploch na Slavoji. Proto usiluje o smlouvu na dlouhodobý pronájem pozemků. A nejen pozemků.

„Významně by nám pomohla možnost využít tamní stavbu, protože nám za Negrelliho viaduktem zásadně chybí základní zázemí. Na magistrátu už proto leží návrh dlouhodobé smlouvy o pronájmu; bez jejího uzavření bohužel nemůžeme na Slavoji investovat, protože pro možnost využít dotačních programů je třeba mít nájemní smlouvu minimálně na deset let," přibližuje Šavrd s vědomím, že tyhle plány nebude snadné realizovat.

MODERNÍ PŘÍSTUP A NÁVAZNOST

Ing. arch. Kristina Koulová,
MODUS atelier

Na Štvanici jsem vyrůstala a areál dosud vnímala především z pohledu členky klubu a hráčky. Níže jsem se na popud redakce I.ČLTK Revue pokusila o pohled ryze profesní.

Musím říci, že pokaždé, když se zrealizuje jakákoli stavba, obdivuji, kolik kompromisů a nejrůznějších názorů museli zohlednit a vstřebat investor či architekt; z mého pohledu je to pokaždé nepředstavitelná porce od zásadnějších věcí po spoustu detailů. Na pozemku v širším centru města, kde nejsou výjimkou nejrůznější omezení a kde se úřady často předhánějí v tom, co by mohly zakázat, to platí dvojnásob. A tak vím, že i projekt nástavby malého

centru musel mnohé věci zohlednit a přizpůsobit.

Celou stavbu vidím především jako velký přínos pro klub, který má nyní kvalitní zázemí, pro současné nároky vrcholových sportovců – a nejen jich – zcela nezbytné. Objem stavby se sice výrazně zvětšil, nicméně k okolnímu komplexu staveb velmi citlivě, a tak centrální tenisový dvorec neztratil nic ze své dominantní role.

Materiál i barva fasády ukazují na moderní přístup k projektu; patro přirozeně navazuje na stávající část přízemního podlaží. Výhled z oken pak nabízí možnost nové perspektivy vidění areálu.

Při seznámení s vnitřními prostory nástavby jsem si dovolila rozmazlit se návštěvou wellness, fitness jsem si pouze pozorně prohlédla. V interiérech mě zaujalo příjemné osvětlení a možnost najít si v rámci jedné velké místnosti své soukromí. A ano, bazének je opravdu studený!

Kdybych měla utrousit i špetku kritiky, pak bych se pokusila zpříjemnit cestu do druhého podlaží. Ale to je asi spíš otázka času a energie.

Myslím, že dostavba malého centrkurtu se vydařila a že vytáhla atmosféru ze 70. let minulého století do současnosti. Zkrátka se povedla.

ADVANTAGE

ADVANTAGE

+420 777 11 3003 milanvopicka@advantage-cars.cz www.advantage-cars.cz Freyova 980/10, 190 00 Praha 9

JSEM NADŠENÝ

Adam Pavlásek hraje od podzimu na Štvanici a věří v návrat do Top 100

Připomíná to Hušbauerův přestup ze Sparty do Slavie.

ADAM PAVLÁSEK (25) patřil roky do týmu úhlavního rivala, dosavadní kariéru strávil v barvách TK Prostějov. Od konce roku ale trénuje na Štvanici. „Jsem nadšený! Věřím, že jsem přestupem udělal správný krok,“ říká nedávný daviscupový reprezentant, jehož kariéra se ale nečekaně zadrhla; aktuálně je na konci čtvrté stovky žebříčku ATP.

Jaké máte dojmy po prvních týdnech v novém klubu?

„Skvělé. Je tady úžasné zázemí a spousta výborných hráčů na sparing, proti Prostějovu ohromný rozdíl. Tam už to moc nefungovalo, navíc jsem s pár lidmi neměl úplně dobré vztahy. Asi i proto se teď v Praze cítím opravdu šťastný.“

Co od změny prostředí čekáte je asi jasné...

„Nejsem typ, který má přehnaná očekávání, raději stojím nohama na zemi, ale... Chci se tenisově vrátit tam, kde už jsem byl. Podmínky jsem na Štvanici našel, jsou tady i výborní trenéři. Zbytek už bude na mě.“

Jak rychle jste se zabydlel?

„Nebyl to zase takový šok, protože jsem v Praze býval častěji. Takže jsem si zvykl rychle. Bydlím ve Strašnicích, okolí bytu už jsem si zmapoval a po městě nebloudím.“ (s úsměvem)

Hledal jste nového kouče, už jste našel?

„Našel, Adama Vejmelku. Známe se dlouho, jednou se mnou byl na Roland Garros, chvíli jsem s ním trénoval v Ostravě. Nejdřív za mnou přijel do Prahy na zkoušku, pak jsme spolu byli na třech

turnajích a domluvili se. Je to pro mě důležité, protože v klubu jsou skvělí trenéři, ale potřebuju s sebou někoho stálého na turnaje.“

Přesunem do Prahy jste asi musel vyjít z komfortní zóny, ne? V čem nejvíc?

„Ani ne. Věděl jsem, že jestli chci zkusit nakopnout kariéru, musím to udělat. Změnu jsem prostě potřeboval, v Prostějově už jsem se necítil šťastný. Skoro bych řekl, že jsem byl vyhořelý. Takže když mi Petr Vaníček nabídl, abych hrál na Štvanici, dlouho jsem to neřešil. Krom toho – největší zázemí nemám v Prostějově, ale v Ostravě; tam mám rodinu a nejvíc kamarádů. Že to teď mám domů dál, to je asi jediné negativum.“

Od juniorských let jste platil za talent a začal to i potvrzovat, otevřel jste dveře Top 100, zahrál si Davis Cup. Kde se to následně zadrhlo?

„Dohnalo mě zdraví. Měl jsem dlouho trable se zápěstím, měsíc jsem hrál a měsíc ne. A jakmile člověk v sezoně vypadne z rytmu a jede na turnaj jen pro prize-money, je to průšvih. Přijdou časté prohry, pád na žebříčku, sebevědomí jde dolů... A když už jsem loni vyhrál

challenger a chytil se naděje, zase se ozval loket. Je mi pětadvacet, ale já snad dohrál do konce jednu jedinou sezonu; za posledního dva a půl roku jsem asi osm měsíců nehrál.“

A teď? Jste fit?

„Teď do toho konečně můžu jít naplno a cítím se skvěle. Od října hraju bez bolestí a bez omezení, ruka nebolí. Hodně lidí už mi řeklo, že si člověk mnohá zranění přivolá jenom tím,

že je negativní. Jestli to platí, tak věřím, že je to za mnou, protože teď se cítím opravdu dobře."

S kým na Štvanici nejvíc kamarádíte a hrajete? A u koho hledáte radu nebo oporu?

„Nejvíc asi s Vaškem Šafránkem, známe se odmala. Vlastně jsme se tady ideálně potkali, přišel pár dnů po mě. Skoro celý prosinec jsem trénoval s Romanem Jebavým, hodně hraju s Honzou Šátralem

Je tady úžasné zázemí a spousta výborných hráčů na sparing, proti Prostějovu ohromný rozdíl.

a Robinem Staňkem. Je tady i Jonáš Foretek a není problém domluvit se s kluky ze Sparty, s Riklem nebo Vrbenským. A rady, ty sbírám rád od každého. Nejvíc asi od pana Hřebce a Petra Vaníčka, kteří se mi na Štvanici od začátku věnovali."

Co od sebe letos čekáte?

„V první řadě si přeju zdraví. Jinak bych rád stihl kvalifikaci Paříže nebo Wimbledonu. Chci samozřejmě zpátky do stovky, ale bude to běh na delší trať. Takže kdybych byl na Vánoce sto padesátý, zklidnilo by mě to, i když cíl je výš."

Jonáš Forejtek

Filip Hanzelín

Kája Toman s poháry ze Sparty a I.ČLTK

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I.ČLTK OD LISTOPADU 2019

MUŽI A ŽENY

Jonáš Forejtek – finalista turnaje ITF v Nusslochu, semifinalista v Antalyi (USD 25 000)

Jan Šátral – vítěz ITF v Milovicích, finalista ITF v Tunisu (USD 15 000)

Robin Staněk – vítěz ITF v Opavě (USD 15 000)

Lucie Hradecká – vítězka čtyřhry WTA v Dubaji (USD 100 000, s Klepačovou)

Johana Marková – finalistka ITF v Turecku (USD 15 000)

Martina Přádová – finalistka ITF v Egyptě (USD 15 000)

DOROSTENCI A DOROSTENKY

Vítěk Horák – vítěz ITF 4 v Praze (I.ČLTK), finalista ITF 3 v Egyptě

Nikola Bartůňková – 1. místo na žebříčku TE U14, vítězka ITF 4 v Budapešti, finalistka ITF 2 v Salku

Lukáš Velík – semifinalista TE U16 v Milovicích

Katrin Pávková – semifinalistka TE U16 v Milovicích

STARŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Filip Hanzelín – vítěz TE U14 a TE U16 v Milovicích, vítěz turnaje A v Příbrami, člen reprezentačního týmu U14

Kryštof Švojgr – finalista turnaje A v Příbrami, semifinalista TE U14 v Milovicích, člen reprezentačního týmu U14

Vojtěch Valeš – semifinalista TE U14 v Milovicích, člen reprezentačního týmu U14

Natálie Syrová – vítězka turnaje A v Příbrami

MLADŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Eliška Forejtková – vítězka halového M ČR

DRUŽSTVA

Družstvo dospělých – vítěz extraligy smíšených družstev 2019 v Říčanech (detaily a výsledky na str. 3-9)

KAREL TOMAN: S PECHOU, NEBO U GARÁŽE

Kdepak, v Říčanech se nerodí jen ragbisté. Osmiletý **KAREL TOMAN** sice se šišatým míčem také koketuje, ale: „Tenis je lepší,“ nepochybuje.

S raketou se oháněl odmalička, nejčastěji se starším bráškou Kryštofem. „Hlavně před garáží a doma v obýváku, televize měla často namále,“ usmívá se maminka Zuzana. Když už improvizovaný kurt nestačil, vyrazil Kája s tatínkem na Štvanici za Janem Pechou. A bylo jasno, k jinému trenérovi už nechce. „To prý bude hrát raději znovu u garáže,“ říká maminka.

Toman nejmladší je šikula se zlatou rukou a pěknou technikou. „Bez chyby mu to letí dvacetkrát přes síť,“ chválí Pecha a pak se pousměje: „Kája má ohromný cit pro míč a vůbec šikovnou levačku, musíme ale pracovat na trpělivosti a pohybu po dvorci.“

Na Štvanici hraje Karel už třetí rok, většinou třikrát týdně. „Pan Pecha mu hodně pomohl, hlavně pokud jde o techniku,“ říká paní Tomanová. Kájovi se v I.ČLTK líbí, v klubu má kamarády a doma na poliče pomalu přibývají poháry. Třeba za vítězství v Masters na středním kurtu na Spartě 2018, který ukazuje na fotografii spolu s trofejí za druhé místo mezi babytenisty na Štvanici.

Krom ragbyových tréninků zkouší Karel taky golf (a míček prý občas skončí na zahradě u sousedů) a v zimě prohání rodinu na běžkách. „Doslova,“ směje se maminka. „Jakmile ho vypustíme do stopy, už ho jenom naháníme. Naštěstí na nás vždycky počká někde za zatáčkou.“

Možná to jednou Kájovi půjde podobně i se soupeři.

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH

Česká podnikatelská
pojišťovna

BUĎTE (MALÝM) PROFÍKEM VČAS

Říct si na konci
juniorského věku
Ted' do toho šlápnu,
to nefunguje, varuje
Petr Vaníček

Možná jste si v posledním čísle I.ČLTK Revue přečetli postřehy Jaroslava Janduse o nástrahách, které čekají na mladé hráče a jejich rodiče při přechodu ze žákovské kategorie mezi juniory. Rád bych na jeho postřehy navázal a věnoval se jednomu důležitému »detailu«. Totiž přístupu hráčů k tenisu a celkové přípravě.

ba téměř profesionálně, a co nejlépe se připravit na další zlomové chvíle.

O kvalitní tenisové přípravě a dostatečných objemech mluvit nebudu, to je standard. Ale stejnou samozřejmostí se musí stát fyzická příprava počínaje důkladnou rozcvičkou před tréninkem a konče strečinkem či rehabilitací. Z dříve okrajové a často podceňované »vedlejší« součásti tréninku se dávno stala zásadní věc, která se už v juniorském věku

musí stát nedílnou součástí kariéry nejlepších mladých hráčů. Už od deseti let by proto měla mít pravidelnost a systém. Nemám bohužel pocit, že by tomu tak vždycky bylo.

Ano, i na Štvanici jsou mladí hráči, kteří pracují dostatečně, nebo téměř dostatečně, ale nejsem si jist, nakolik je to jen díky pozornosti rodičů a nakolik si to sami uvědomují. Ve čtrnácti už by přitom měli mít v zásadních věcech

Ti, kdo pomýšlejí na tenisovou kariéru, se musejí už ve věku třinácti čtrnácti let pomalu stávat malými profesionály. Musejí začít tenisu dávat maximum, samozřejmě ve shodě s fyzickým i psychickým vývojem. Protože už v tomto období se začíná o jejich budoucích (ne)úspěších rozhodovat. Je potřeba začít připravovat tělo i hlavu na přechod mezi dospělými a nároky špičkového tenisu. Pokud si někdo myslí, že je čas do sedmnácti, kdy si řekne: Tak, teď končím mezi juniory a musím do toho šlápnuť, šeredně se plete.

Důvodů, proč se chovat profesionálně, je mnoho. Všechno začíná předčasnou specializací (která se mi sice nelíbí, ale vývoj zkrátka kráčí tímhle směrem) a v některých případech i hodně vysokými objemy tréninku. Výsledkem je, že tenis je čím dál vyrovnanější, hráči lépe fyzicky připravení a psychicky odolnější. Juniorská špička už je schopná konkurovat mužům; nechodme daleko, Jonáš Forejtek – jakkoli ho čeká ještě dlouhá cesta a přes všechny úspěchy ještě nemá vyhráno – loni zvítězil na dvou turnajích ITF mužů a vyhrál dva zápasy v Davis Cupu.

Co z toho plyne pro přípravu těch nejambicióznějších dětí, které se chystají vkročit mezi juniory? Že musejí začít brát tenis opravdu velmi vážně,

jasno a cílevědomě jít za svou touhou. Příprava, kterou zmiňuji, by měla být samozřejmou součástí jejich života.

Na Štvanici jsme krátce před spuštěním programu, který zajistí nejlepším hráčům klubu už od žákovského věku další nadstandardní péči. Jak lékařskou, tak prevenční – tedy fyzioterapii. Budou moci víc a častěji využívat služeb odborníka, zařadit kompenzační cvičení, masáže, dopřát tělu rehabilitaci... Věřím, že to pomůže, aby si některé návyky co nejdříve zautomatizovali.

Všechno to, o čem mluvím, není rozhodující pro výsledky »tady a teď«, nikomu to nezaručuje, že vyhraje příští turnaj. Ale pro budoucnost je to zcela zásadní! Tělo i hlava musejí být v kritických chvílích, které přijdou, optimálně nastavené. Pomůže to vyhnout se zbytečným zraněním, která mohou i slibně nastartovanou kariéru zbrzdit nebo zcela zničit, sníží pravděpodobnost nezvládnutí vyšších tréninkových dávek či plánování denního programu. Kdo nebude připraven, u toho by mohl nečekaný fyzický i psychický nápor vést až k vyhoření. Právě proto je třeba zvykat si co nejdříve, že život profesionála začíná

v osm ráno a končí až před večerí. V optimálním případě je to čas, který by hráč měl strávit v klubu a s myšlenkami výhradně na tenis!

S čímž pochopitelně souvisí i škola. Má-li kdokoli už ve třinácti zprofesionalizovat, respektive časově i kvalitativně povýšit sportovní přípravu, jen těžko to zvládne se studiem a bez zásadních individuálních úlev. Přiznávám, že rodičům tohle rozhodování nezávidím, je velmi složité.

V každém případě zopakuji to zásadní: Pokud chcete myslet na kariéru, začněte s tím už ve starším žákovském věku, protože je potřeba upravit několik prvků přípravy.

Kvalitně a v dostatečných objemech trénovat na dvorci.

Věnovat se rozvoji a údržbě těla jako malý profesionál. Tedy začít den rozcvičkou nebo výběhem (klidně na pásu ve fitku), před každým tréninkem se důkladně rozcvičit a po něm protáhnout, co nejvíce času směřovat k rozvoji tělesné schránky; zařadit více hodin kondiční přípravy, více návštěv fyzioterapeuta a více hodin rehabilitace. Věřte, za pár let jako když to najdete!

Pokud cítíte potřebu, nestyďte se vyhledat ani konzultace se sportovním psychologem, případně svoje problémy řešte s koučem.

Ale hlavně: najděte si na tenis dostatek času, aby měla vaše příprava jasný řád a z toho plynoucí kvalitu. A ze všeho nejdříve si zkuste po pravdě odpovědět na otázku, jestli vás tenisová kariéra opravdu láká a jste ochotni tohle vše podstoupit. Čeká vás totiž nesmírný záprah. A nejen vás, i vaše rodiče.

Hodně štěstí.

PETR VANÍČEK

Bývalý hráč I.ČLTK, nyní sportovní ředitel klubu; v minulosti spolupracoval jako sparingpartner s Martinou Hingisovou a jako trenér mj. s Riklem, Dammem, Hlaváčkovou či Kramperovou

// Ve čtrnácti už by měli mít mladí hráči v zásadních věcech jasno a cílevědomě jít za svým. Příprava, o které mluvím, by měla být samozřejmou součástí jejich života.

Petra de Brantes
a Zdeňka Kuchynková
se spolu nenudí
na dvorci ani u kávy

TENISEM OKOUZLENÉ

Jestli jste životní pesimisté a potřebujete pár pozitivních štouchanců, přidejte se někdy do tréninkové skupiny **PETRY DE BRANTES** a **ZDEŇKY KUCHYNKOVÉ**. Jistojistě se nebudete nudit na dvorci ani u Aperolu, jakkoli by to možná někdo u dam s tolika tituly, advokátka a úspěšné lékařky, nepředpokládal. Jenom se vystavíte nebezpečí, že všechny vtípky a ironie nepochytáte.

Než začnete číst dál, zkuste si představit úsměv obou dam, který provázal celý náš rozhovor a pouze měnil intenzitu.

Obě jste velmi úspěšné, každá v jiném oboru. Můžete přiblížit, nač se specializujete?

Zdena Kuchynková: „Dřív jsem pracovala na klinice, teď – už v důchodu – ve své soukromé ordinaci ORL v Klánovicích. Má to samé plusy; jsem tam jen dvakrát týdně, můžu jezdit na kole, protože to mám kousek, a pořád mě to moc baví. To proto, že se hodně věnuju malým dětem, tvoří polovinu mých pacientů.“

Petra de Brantes: „Já jsem advokátka a patentová zástupkyně, v důchodu ještě nejsem – v tom je moje maminka, která kancelář Korejzová Legal založila –, s malými dětmi nepracuju a nechystám se na to. S paní Kuchynkovou hraju proto, že je hodně chytrá, je s ní legrace a já mám inteligentní humor ráda, i když mu nerozumím.“

Na Štvanici chodíte pravidelně, tolik vás tenis okouznil?

ZK: „Okouznil. V zimě hrajeme dvakrát třikrát týdně, v létě spíš čtyřikrát.“

PB: „Hrajeme spolu, s trenérem, čtyřhry. Nejčastěji jsme na kurtu s panem Mackem; hrála jsem i s panem Vackem, ale skončila jsem u Macka, protože ten má čas pořád.“

Které sporty jste vyzkoušely předtím?

PB: „Hrála jsem za VŠ Praha basket a jako juniorka byla i v reprezentaci. Taky jsem dělala aerobic. Bavil mě, díky průpravě z moderní gymnastiky mi i docela šel, ale když vedle vás stojí o dvě hlavy menší holka, která všechny pohyby stříhá mnohem rychleji... S mojí výškou to bylo šlápnutí vedle.“

ZK: „Já jsem vyzkoušela plavání, gymnastiku, volejbal, horolezectví a – teď mám tenis.“

PB: „Zdena je na rozdíl ode mě extrémně šikovná.“

ZK: „Není to pravda, Petra to většinou říká poté, co vyhraje dvakrát 6:0. Ano, někdy se to bohužel přihodí. Je to od ní neohleduplný.“

Petra je prý soutěživá?

ZK: „To můžu potvrdit, je velice soutěživá. Já sice taky, ale mně by na rozdíl od ní mrzelo, kdybych někoho znectila dvakrát 6:0. Jí je to jedno.“

PB: „Zdena mě zase drtí kraťasy. Jsou to hodně záluďné údery, většinou zahrané rámem, takže by na ně těžko reagoval i výborný hráč. Ten úspěch je asi i v tom, že ani Zdena většinou neví, že chce ten svůj speciální kraťas zahrát.“

Paní Zdeno, co říká vašim kraťasům manžel Pavel?

ZK: „Nic. Jednak mě žádal, abych se o něm vůbec nezmiňovala, a pak – už rok se mnou nehrál, přestože pořád opakuje,

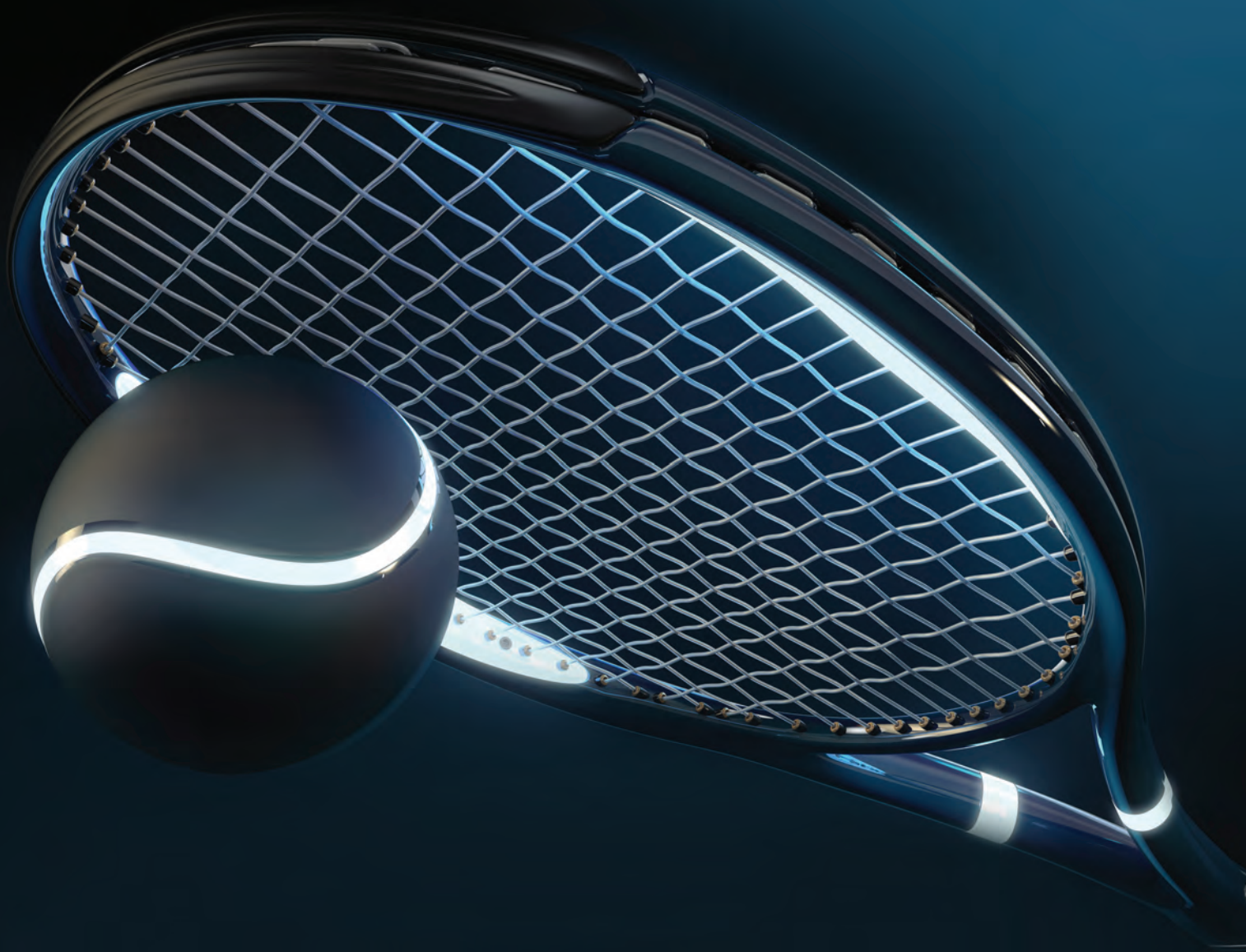
Zdeňka Kuchynková (vlevo) a Petra de Brantes při vtipném rozhovoru v Tiebreaku

Zdenčin smrtící úder je kiks rámem za síť, nedá se doběhnout. Bohužel to dělá vcelku často.

Petra de Brantes

 Feron

tradice . síla . budoucnost

www.ferona.cz

že si se mnou brzy zahraje. Ale já ho chápu, pro něj by to asi bylo utrpení."

Takže klubový turnaj v deblu...

ZK: „Ne, to nehrozí.“

PB: „Ten já už jsem hrála – s panem Rybínem. Odrazem toho, jak mi to šlo, bylo, že mě následujících deset let nezdravil. Ale nedávno nás k sobě zase nalosovali a bylo to v pohodě. Asi už zapomněl, nebo je to prostě promlčené.“

Díky čemu jste vlastně začaly hrát tenis? A na Štvanici?

PB: „Asi před jedenácti lety jsem sem přivedla syna. Na rozdíl ode mě není vůbec soutěživý, takže jsem k panu Mackovi místo něj brzy začala chodit já. A pan Macek nás dal dohromady se Zdeňkou. Mrzí mě, že už se tenis nikdy nenaučím, na druhou stranu je velké vysvobození to vědět.“

ZK: „Já měla přítele, který hrál, takže to přišlo samo. Zkouším tenis s přestávkami už od pětadvaceti let, ale pořád jsem začátečník. Na Štvanici mě přivedl manžel a chodím sem už čtrnáct let.“

PB: „Pořád si vzpomínám, jak jsme se Zdeňkou hráli poprvé na devíctce a strašně se styděly, protože nám míčky

pořád létaly přes zeď. Měly jsme chvíle, kdy jsme si říkaly, že příště půjdeme jenom na cappuccino, ale pohyb naštěstí vždycky vyhrál. To díky panu Mackovi, který nás na kurt dokázal vrátit. Dnes už to trochu vypadá jako tenis.“

Jak často?

ZK: „Zatím velmi zřídka.“

Který je váš nejlepší úder?

PB: „O Zdeňce už jsem mluvila, její smrtící úder je kiks rámem za síť, nedá se doběhnout. Bohužel ho hraje vcelku často.“

ZK: „Nerada, ale souhlasím. To Petra má skvělý forhend. Kdybych to uměla, hrála bych jí do bekhendu.“

Jací jsou vaši trenéři?

PB: „Můj nejoblíbenější je pan Kurz. Těší mě, že mě trénuje sportovně, zatímco s panem Mackem se neustále hádám, že mi to měl říct jinak, abych to pochopila. Nicméně se snaží a jednou se to jistě naučím.“

ZK: „Souhlasím, že pan Kurz vede trénink tak, jako by to byla vážná věc a jako bych se tenis měla někdy naučit. Někdy dokonce zvýší hlas a ptá se, proč to

pořád dělám špatně, když mi to už třikrát vysvětlil... Ale já si vážím toho, jak se mi tady všichni věnují. A taky si myslím, že člověk by měl zkoušet dělat nové věci, protože ho to pořád aktivuje.“

PB: „Tenis je pro nás báječný antistresor.“

Vnímáte štvaničského genia loci a to, že tady pořád můžete potkávat velké hráče a legendy?

PB: „To je samozřejmě úžasné. Moje největší favoritka je Kája Muchová. Hrozně se mi líbí, jak hraje, všechny její zápasy sleduji, ale je mi trapné s ní o tom mluvit, protože nejsem tenistka. Málokdy se však udržím. Zato s Luckou Hradeckou si povídáme vždycky, to je tady asi nejmilejší člověk a má můj obrovský respekt.“

ZK: „Fandíme i Markétě Vondroušové a rády potkáváme jejího trenéra pana Hřebce i pana Hernycha. A o tenise si rády povídáme s panem Kodešem, kterého vídáme v restauraci.“

PB: „Já znám odmalička Robina Staňka, jsem jeho teta, ale na Štvanici mi tak říkat nesmí. Všechny ty mladé, kteří hrají tenis a jsou ochotni na sobě tak tvrdě pracovat, obdivuju. Dneska je tolik nejrůznějších možností, jak se prosadit a nemuset se tolik dřít...“

ZK: „Tak jako jsou součástí grandslamů nejlepší hráči a jejich trenéři, celý podnik by se neobešel třeba bez sběračů balonků, proto bychom chtěli zmínit i naše úžasné recepční, bez kterých si Štvanici neumíme představit.“

PB: „A taky Pepíčka Prokeše, máme je všechny moc rády.“

Prozradíte, jaké máte nejbližší tenisové plány a cíle?

PB: „Loni jsem se přihlásila do amatérské série Babolat ATTour. První úspěch – nejsem tam nejstarší. Teď bych se ráda ze skupiny »start« posunula do skupiny »sport«, kde už je to trochu o tenise. Aby se mi to povedlo, musím vyhrát jeden turnaj, nebo se aspoň dostat do finále.“

ZK: „Já turnajové cíle nemám, ale chci se naučit stopbal a servis. Ničivej, drtívej, abych soupeře zdeptala. Ale to je myslím hlavně úkol pro trenéry.“

PB: „My si se Zdenou tenis užíváme komplet, včetně káfička a popovídání.“

ZK: „A já jsem moc ráda, že jsem díky tenisu Petru potkala.“

// Petra má skvělý forhend. Kdybych to uměla, hrála bych jí do bekhendu.

Zdeňka Kuchynková

Ondřej Macek zřejmě Petře de Brantes vysvětluje vysoký bekhendový volej ☺

Kvalita prověřená časem

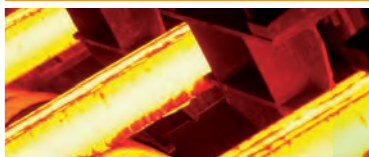
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

Jsem optimista, lidi už začínají přemýšlet jinak, říká František Stejskal

VZKŘÍSÍME KLUBOVÝ ŽIVOT?

Klubový život nevzkvétá. Snad tahle formulace nikoho neurazí, navíc je do posledního písmenka pravdivá. Společenské dění, setkávání členů a společné akce, kdysi na denním pořádku, jsou v posledních letech čím dál výjimečnější, jakkoli se vedení klubu snaží je podporovat.

Kdybychom se vrátili až tam, kam sahají vzpomínky nejzasloužilejších členů I.ČLTK, zjistili bychom, že mnohé rodiny trávily na Štvanici celé dny. Tenisem, povídáním, u karet.

„Týrovi, Štůlovi, Bečkovi, Kurzovi, Šavrdovi, Matějovských, Krásných, Boubelíkovi, Hallerovi, Kodešovi..., ti tu byli každý den. A my děti totéž; ze školy jsem jel rovnou sem a táta pro mě v půl deváté večer přijel na motorce,“ vypráví František Stejskal, donedávna prezident klubu, se kterým je svázaná celá jeho rodina dvě generace zpět. Dědeček byl členem čestného předsednictva a finančně se podílel na stavbě původní klubovny, také tatínek, výborný hráč a trojnásobný vítěz tzv. Juniorského poháru, předchůdce Pardubické juniorky, v I.ČLTK fungoval.

Přestože se mnoha z výše zmíněných členů klubu po komunistickém převratu

v únoru 1948 obrátil život naruby, klubové dění, myšleno jeho pestrost a intenzitu, to nepoznamenalo. „Žilo to tady dál, stejně jako v dalších letech, kdy moje generace dospívala,“ říká Stejskal. „Vzpomínám na velkou pospolitost všech členů, od těch nejlepších hráčů, jakými byli tehdy Javorský, Suková-Pužejová, Benda, Korda, Krajčík, Štrobl či Horčíčková, až po ryzí amatéry. Všichni drželi spolu, ti nejlepší rádi poradili začínajícím i amatérům.“

Stejskal a jeho vrstevníci Pavel Huťka, Šavřda, Medonos, Týra a další postupně převzali roli rodičů a způsob klubového života; tenisem se bavili na turnajích i v klubu, jakkoli byla doba komunistického temna.

Ilustrací společenského dění v klubu budiž i vznik Tendivu, štvanického tenisového divadla. Inspiraci přivezl

v roce 1979 z turnaje v Nice Pavel Huťka a klubové večírky měly brzy novou náplň: vymyšlené divadelních představení. Tendiv bavit (nejen) členy dvakrát třikrát ročně a vydrželo to téměř pětadvacet let, do chvíle, kdy začala zakládajícím členům docházet energie a žezlo nebylo komu předat.

„Naši otcové, kteří pamatovali mezilidské vztahy první republiky, už mezi námi bohužel nejsou. A my, pod vlivem devastující morálky bývalého režimu, jsme nedokázali přenést sportovní a společensko-klubovou soudržnost na potomky,“ myslí si Stejskal, pro kterého zůstávají vzorem anglické kluby.

Velkou roli však v úpadku klubového života sehrála změna poměrů. Po sametové revoluci nastoupila hektika spojená s novými možnostmi. Doba se zrychlila, začala být konkurenčnější, v mnohém přímo zběsilá. A klubový život od Aše po Ostravu vadl.

„Nevím, jestli je tohle hlavní důvod,“ přemítá Stejskal. „Pořád jsem optimista a věřím, že se všechno to pěkné, co jsme měli rádi, vrátí. Že členové pochopí smysl a krásu společenského života v klubu. Možná je potřeba, aby se našli dva tři tahouni, kteří by některé věci iniciovali, a ostatní by se čapli. Od nás starců už se dá očekávat pouze dobře míněná rada,“ říká a pokračuje: „Mrzí mě, když vidím, jak rodiče vozí na Štvanici děti – šup na trénink a hned po něm domů. Mladí by měli cítit vztah ke klubu, který je ukotvuje a zavazuje. Byli by určitě sportovně sebevědomější, ctili rivalitu. Věřím ale, že dno už máme za sebou, že si víc vážíme vztahu ke klubu i vztahů mezi lidmi. A že hezký společenský život na Štvanici je před námi.“

Kéž by.

František Stejskal pamatuje zlaté časy klubového života na Štvanici

ambicore

INTERIM MANAGEMENT | CONNECTING BUSINESS

ÚSPĚŠNĚ I V ROCE 2020

Na Vánoční party 2019 v Letenském záměčku tentokrát většina závodních hráčů chyběla, tím víc se o nich však mluvilo. Vždyť v den D, tedy druhou prosincovou sobotu, vykročili úžasným způsobem za obhajobou extraligového titulu, když v Říčanech udolali po ohromné bitvě velkého soupeře – Spartu! A protože Štvanice proslula nejen skvělým tenisem, ale odjakživa i dobrou zábavou, i tradiční večírek se vydařil. Je prima, že na tenisovém ostrově jde pořád obojí ruku v ruce. Snad to tak bude i v roce 2020.

Společenský život členů I.ČLTK je pestrý: Hokej, divadlo, pařby s kamarády, večere...

... A DVAKRÁT OPERA!

Jak říkají štvaničtí staromilci – a ať to prosím v tomhle kontextu nezní pejorativně –, I.ČLTK je sportovně-společenský klub. A tak k jeho životu patří nejen amatérské a profesionální turnaje (nebo třeba vítězství v extralize), ale i spousta dalších akcí. Na té loni poslední, Vánoční party v Letenském záměčku, jsme se mezi mnoha přípitky přítomných zeptali:

**Jaký je váš společenský život?
Nač si potrpíte a k čemu je třeba
vás naopak přemlouvat?**

Vlasta a Milan Vopičkovi: „Nemáme téměř žádný. Jednou dvakrát týdně zajdeme na Spartu na hokej, ale koupit lístky do kina nebo do divadla si netroufám, protože manžel neustále pracuje. Třeba do Karlína bych šla opravdu ráda, ale Milan by stejně nepřišel včas, proto je nikdy nekoupím. *(usmívá se)* Takže pro nás to jsou spíš domácí oslavy a čas strávený s vnuky. Anebo občasná večere, v poslední době hlavně v nové restauraci U Riddiho, tam, kde bývala kavárna Vltava. Mají tam skvělé ryby, to je naše gusto.“

Miša a Jan Hernychovi: „Máme na něj málo času, hlavně kvůli dětem. Ale když máme možnost, rádi si někam vyjdeme. Teď jsme měli hlídání, tak jsme vyrazili do města, do kina... Oba máme rádi to, k čemu má blíž ten druhý; takže Miša občas vybere nějaké pěkné taneční představení, na které bych sám nešel, ona se mnou zase sleduje tenis.“

Luboš Štych: „Vzhledem k tomu, že pracuji v Praze a s dětmi a vracím se domů do Kladna kolem sedmé večer, není valný. S přáteli občas uděláme grilovačku. Ale teď se to zlepšilo díky dceři; Anice je šestnáct let a zpívá v Dětské opeře Praha, takže občas na kulturu přece jen zajdeme, zvládli jsme i Fashion Week. Myslím, že žena by si ráda občas vyrazila zatančit, ale protože netančím, nepřemlouvám mě.“

Magdalena Zemanová: „Času moc není, ale když je opravdu dobrý film, ráda na něj zajdu; Bohemian Rhapsody, to byl fantastický zážitek. Mám ráda i divadlo, ale ještě raději si zajdu zatančit, zkrátka ráda se bavím. I když... těch možností k tanci tolik nemám, nejvíc asi ve Španělsku, kam ráda jezdím a kde mám dobrého kamaráda. Naučila jsem se tam salsu i bachatu.“

Martin Šustr (na snímku s manželkou Karolínou): „Naše společenská setkání jsou povětšinou spojená s nějakou sportovní aktivitou, takže spíš neformální. Na golfu, na tenise, na curlingu, občas vyrazíme na bowling. Čas od času zajdeme do divadla, i když to není úplně můj šálek. Karolína si ale potrpí na dobrou gastronomii a u dobrého jídla a sklenky vína jí samozřejmě rád dělám společnost.“

Václav Klaus (v rozhovoru s ředitelem Letenského zámku Janem Krohem): „Už skoro žádný nemám... Nejsem vyhledávač veselíc a pitek, ale xkrát týdně na nějaké společenské akci jsem. Kdybych měl čas, vyrazím na koncert; sám je nakonec pořádám, naposledy třeba báječný jazzrock s Pavlem Rybou. Do divadla bych se ale neodvážil, protože to, co moderní Evropa a pravdoláskaři s naším divadlem udělali...“

Zdeněk Krampera: „V mém věku už maličko upadá *(směje se)*, ale vždycky je spjatý se sportem, ať už se Štvanicí, se kterou jsem spojen od roku 1992, nebo s fotbalem. Sem tam se podaří nějaké divadlo nebo jiná kultura, ale vstupenky kupují zásadně děti nebo manželka. Nejvíc chodíme do Ungeltu, i proto, že se dlouho známe s Milanem Heinem, a na Letní scénu.“

Petr Vaníček: „To jsou pro nás hlavně večere s přáteli, pařby s kamarády a rodinné výlety s dětmi. Skoro každý víkend s nimi někam vyrazíme, i když je to třeba jen po Praze. A občas zvládneme divadlo. Ne, že bych se bez něj neobešel, ale La Putyka nebo Letní Letná, to můžu. Do čeho mě žena naopak musí nutit, to je kino. Raději si vždycky počkám, až se budu moct podívat v televizi.“

Iva a Petr Šimůnkovi: „Pro nás jsou to večere s přáteli a výlety za vínem. Ani k jednomu se nemusíme přemlouvat. *(smějí se)* Divadlo, to už je spíš historie, chodili jsme hlavně do Dejvického, ale Iva se bez divadla obejde, takže ji nepřemlouvám. A k tomu jídlu: Celý život pracuji s Japonci a tomu odpovídají naše preference, takže japonské restaurace Mash Hana a Katsura v Hotelu Diplomat.“

František Stejskal (na snímku s dcerou Kristinou): „Rád chodím do divadla, občas zajdu díky jedné známé i na operu, kterou jsem v mládí téměř nesnášel. Ale čím jsem starší, tím víc jsem rád doma. Asi i proto, že jsem si to konečně udělal podle představ; před časem se mi podařilo znovu spojit obě poloviny původního bytu, tak si to užívám. Vánoční šneci? To není gurmánství, spíš tradice už od dětství, kdy jsme je sbírali, abychom si je na Štědrý den mohli dopřát.“

Tiebreak momentálně zachraňuje dětský koutek, říká Ondřej Slíž

KÉŽ BY CHODILI ČLENOVÉ...

Nestěžuje si, ale zklamání neskrývá. Uvadající klubový život je totiž patrný i na Štvanici a dotýká se také provozu klubové restaurace Tiebreak. „Vaříme z čerstvých surovin a do pěti minut máte jídlo na stole. Být na Střeleckém ostrově, máme pořád plno, tady nás ale zachraňuje dětský koutek,“ říká s trochu smutným úsměvem její provozní Ondřej Slíž.

Společenský život, někdejší pýcha většiny tradičních klubů, se i podle jeho slov téměř vytratil. „Uvítali bychom, aby to na Štvanici žilo víc. Samozřejmě nejen kvůli atmosféře a náladě, restaurace se to dotýká i ekonomicky. Jedinou tradiční akcí zůstává předvánoční setkání, které organizuje pan Vopička starší. Nepočítám-li firemní večírek, který u nás uspořádala paní de Brantes, nikdo z dalších členů k nám – třeba kvůli privátní oslavě – cestu nenašel. A když už, většinou je to skupinka kolem pana Šavrdy, tedy ti, kteří pamatují dřívější doby, kdy to tady žilo.“

A tak klubová restaurace zve na nejružnější více či méně tradiční akce, aby přitáhla nejen členy. Na grilování s živou hudbou. Mikuláše. Svatomartinskou husu. Halloween. Štědrodenní šneky. Silvestrovskou party. „Mikuláše jsme měli dva, krom večera pořádaného tradičně klubem také vlastního. I Halloween jsme pro velký zájem rozdělili do dvou dnů.“

Díky »skleníku« přeměněnému v dětský koutek teď přibývají narozeninové oslavy, pro které umějí v Tiebreaku zajistit i animátorku, malování na obličeje a jiná zpestření. „Zrovna jsem na jednu oslavu přivezl parádní dortík s prasátkem Peppou,“ usmívá se Ondřej. V hlavě už spřádá další plány, třeba na »letní kino«. „Chtěl bych tady každý čtvrtek promítat pěkný film. Ale detaily musím ještě doladit.“

V letních měsících využívají restauraci i děti navštěvující týdenní kempy. Z pohledu provozního je ale podobných akcí, které by Tiebreak zaplnily a pomohly i finančně, málo. „Mrzí nás, že tady není víc větších akcí, turnajů, jako byl například ten lednový juniorský. Chci se s klubem

domluvit, aby třeba pro víkendové turnaje nabízel dětem obědy. Umíme je připravit za velmi rozumné peníze; podobně to řeší při různých soustředěních pan Vaníček,“ plánuje Ondřej a dodává: „Nejsme v červených číslech a věřím,

že se nám podaří lidi přitáhnout, na druhou stranu by nás mnohem víc potěšilo, kdyby chodili především členové. A nejen na obědy.“

Dočká se?

Zatímco rodiče dorazili začátkem listopadu na Svatomartinskou husu, děti pekly pod vedením cukrářky a pak si užívaly vlastní raut

Jeden z firemních večírků, který restauraci docela pěkně zaplnil

Poradenství ve stavebnictví, Real Estate.

ALLINEX

kuchar@allinex.cz

Vivus

Domy plné života

NOVÉ BYTY ARGENTINSKÁ

Praha 7 – Holešovice

Bydlení 400 m od metra i tramvaje

www.vivus.cz

800 186 186